

શ્રી
જગદંબા ગરબાવળી.

કવિ જન સમરે સરસ્વતિ, સીતા સમરે રામ;
માનવ સમર તું અંબિકા, નવ બેસે કઈ દામ.

સવત

૧૯૮૧

૩૩૩ ૬૬

પ્રત

૧૦૦૦

સને

૧૯૨૫

૩૩૩૬૬૬

કોમત.

૦-૧-૩

હામી હપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા
શ્રા. રતનલાલ ભાતીલાલ—પેટલાક.

નમ્ર વિનંતી.

પ્રિય મુજ બન્ધુઓ માતાજીની કૃપાથી ગરબા, ગરબીઓ
વીગેરે સમ્રહ કરી આ એક જગદંબા ગરબાવળી પ્રગટ
કરે છુ. તો મારી ઉપદ્રવ્યા ભાવ લાવી સર્વ ભાવિક
ભક્તોએ સ્વીકારી તેનાં સદ્ ઉપયોગ કન્યા
એવી આશા છે. હું કવી નથી પણ માતા
જીના અર્ચુ પગની રજ છું જેથી

અક્ષર માત્ર લખવામા બુલ
થએલી હોયતાં સુધારીને

વાચી લેશો

એવી મારી — ૨૧૩૬

અરજ છે.

આ

ગ-બાવલીની

અમુલ્ય કીમત

ફક્ત રૂ. ૦—૧—૬

રાખવામાં આવી છે, પરંતુ

સદરહુ બુકની ઉપજેલી કીમતમાંથી

છપામણી વીગેરે ખર્ચ બાદ કરતાં

બાકીનો નફો ધમાદા કરવામાં આવશે તે બાબતુ.

લી. સેવક,

શા. રતનલાલ માતીલાલ.

ધોળી કોઈ, — પેટલાદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૧૩૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જોડવા ૧૨૫૫૫૫

વિષય પર્યાય : ૪૪૭

શ્રી અર્પણ પત્રિકા. શ્રી આચાર્યશક્તિ જગદંબા.

માતૃશ્રી,

જન્મતના જીવનમય જીવોમાં આપ જીવન શક્તિરૂપે રહેલાં છો, આપની વિભૂતી અગાધ છે, દેવો અને મહાન ઋષિયો તે સંપૂર્ણ ગ્તાશી શક્યા નથી, તે વિભૂતીના પ્રતાપેજ સમગ્ર બ્રહ્માંડ રચાયેલું છે અને જન્મતમાં જુદા જુદા નામથી પોતે સચરાચર વ્યાપેલાં છો, વળી ત્રણે લોકમાં માયારૂપ કાત્યાયની દેવી, શુંલ નિશુંલ, મધુકૈટલ, મહિષાસુર, રક્તપ્રીજ, આદિ મહા પ્રપંચ અને પ્રમળ દૈત્યોને નાશ કરનાર અને દેવો, મુની-રૂપીગણ અને મનુષ્યોને સુખ આપનાર અખીલ જીવનેશ્વરી ત્રીજીજીવનદાતા ત્રૈલોક્ય જીવનરાજ—રાજેશ્વરી જન્મદંબા આરાધ્ય નિવાસી મંમાયા તમે સમસ્ત જૂમંડળની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ, ક્ષય તથા પાલણ કરનારાં છો. વળી મનુષ્યોને તમારી ભક્તિવડેજ પરમાર્થ પદની પ્રાપ્તિ થાય છે એમ સમજી હું અદ્વૈત જીવ તમારી કૃપાવડે તમારી શક્તિથી જે કંઈ આપના ગુણાર્થે ગાઈ સંતોષ પામું છું, તેમાં થતી ભુલચુકની માફી આપી તમારા કરકમલમાં શ્રી જન્મદંબા ગરભાવલી નામનું લઘુ પુસ્તક અર્પણ કરું છું તો તે સ્વીકારી આ રંક સેવકને કૃતાર્થ કરશે જી.

પેરભાદ્ર ૧ | ૧૧ી સેવક,
અં. ૧૯૮૧ માગસર સુદી ૧ | શા. રતનલાલ મોતીલાલના પ્રણામ.

શ્રી ગણેશામ્બિકાભ્યાં નમઃ

જગદંબા ગરબાવળી.

શ્રી ગણપતિનો ગરબો.

- સમસ્તતાં સુખ પામીયેને, સાદ્ય કરે સુઠાજોરે;
દરસને દુઃખ વામીયેને, મોટો દેવ કુંડાજોરે. ૧
- પેહેરણ એને કંચુકીને, માથે સુંદર ખુંપરે;
મિંદુર અંગે શોભતુને, એ છે આનંદ રૂપરે. ૨
- ચાર ભુજનો દેવતાને, ગૌરિનો ગજદંતરે;
સુરપતિ સેવા કરેને, મહીમા છે અત્યંતરે. ૩
- કટી સોહીયે કડી મેખલાને, ધુધરીયો બેઠે ચર્ણરે;
બાંહે બાળુબંધ બેરબાને, કુંડળ લળકે કર્ણરે. ૪
- યજ્ઞોપવિત સર્પનુને, સેવંત્રાનો હારરે;
ઊંઢર એને ખેલવાને, મોદિકનો છે અહારરે. ૫
- હાલા હાથમાં કમળ પુલને, જમણા હાથમાં ફરસીરે;
કરમંડળ બેરબાને, રહે છે અમી વરસીરે. ૬

એવો ગણપતિ પુજ્યેને, શંભુ જેના તાતરે;
 મન વાંછીત કૃપા પામીયેને, ઉમીઆ એની માતરે ૭
 સુદ્ધ બુદ્ધ બે નારીયેને, સ્વામી કાર્તિક ભાઈરે;
 શિદ્ધ સિદ્ધ બે કુંવરીયેને, ક્ષેમ કુશળ જમાઈરે, ૮
 લક્ષ લાભ બે દીકરાને, એવું તો ઘર સુત્રરે;
 સાચે મને સેવજો, એ છે પાર્વતીનો પુત્રરે. ૯
 નામ લેતાં સિદ્ધ પામીયેને, છે શિવનું વરદાનરે;
 નિત્ય દેહી શિશ નામીયે, તો પામીયે બહુ સંતાનરે. ૧૦
 સાંભળજો સહુ માનવી તમે, એટલું કહ્યું કરજોરે;
 ગરબો આ ગણેશનો તમે, આગળથી ઓચરજોરે. ૧૧
 ગાશે સુચ્છશે ભાવશુંને, તેનાં કારજ સરશેરે;
 ગાવા પહેલા મન લાવીયેને, ત્રિનવીયે હર વરસેરે. ૧૨
 સંવત સત્તર છાસિયેને, ઉત્તમ આસો માસરે;
 નવરાત્રીની પંચમી, ગુગુ ગાયે દલપતદાસરે. ૧૩
 આશુ મનથી એટલું જે, પોચે મનની આશરે;
 મુખ સંસારના ભોગવેને, અંતે સ્વર્ગ નિવાસરે ૧૪

માતાજીનું વધામણું.

(મોહનજીએ મોકલ્યું રે મોસાળું—રાગ)

હાંહારે ચાલો ચાલોને આપણુ જમણે,
 હાંહારે અંગાને વધામણું દમણે;

હાંહાંરે માના આચરમાં ગુણ ગઈએ;
વધામણું મોકલોરે અંખાને.

હાંહાંરે પ્રથમ ગણપતિને પાયે લાગું,
હાંહાંરે માને ચરણે ચીત હું માગું;
હાંહાંરે માનસરોવરે પ્રાયશ્ચિત્ત ત્યાગું.

વધામણું ૧

હાંહાંરે કરી વાઘ ઉપર અસવારી,
હાંહાંરે લીધાં કરમાં ત્રીસુળ ધારી;
હાંહાંરે મહીષાસુર આઢે તેં મારી.

વધામણું ૨

હાંહાંરે શીવ વિઠ્ઠુ વિધિ અજનારી,
હાંહાંરે વેઠ નેતી નેતી રે ઉચ્ચારી;
હાંહાંરે કરે સ્તુતી ઇંદ્રાદીક તારી.

વધામણું ૩

હાંહાંરે પાસે બદુક ભૈરવ બલધારી,
હાંહાંરે તેડો આચર દીનદયાળી;
હાંહાંરે ધન્ય ધન્ય ગબરગઢવાળી.

વધામણું ૪

હાંહાંરે માણ સેવકોને પ્રેમે પાળો,
હાંહાંરે બાળક સામું મા સ્નેહે બાળો;
હાંહાંરે મારાં પાપ સર્વે પ્રબળો.

વધામણું ૫

હાંહાંરે ધન્ય ધન્ય આરાસુરવાળી,
હાંહાંરે બેઠાં છળીલી અંખા છોગાળી;
હાંહાંરે માણ અચરે નીત દીવાળી.

વધામણું ૬

- હાંહાંરે સેવકો જપે નામ તમારું,
 હાંહાંરે નીસ દીન અંખા ઉચ્ચારું;
 હાંહાંરે તારું ધ્યાન હૃદય વિષે ધારું. વધામણું ૭ ૭
- હાંહાંરે આબ્યાં સંકટ માણ નિવારો,
 હાંહાંરે અંખા દરશન દર્ક મને તારો;
 હાંહાંરે અપરાધ ક્ષમા કરો મારો વધામણું ૮
- હાંહાંરે શ્રાવણ સંઘે તેડો બળધાળી,
 હાંહાંરે મારા તનમનનાં દુઃખ ટાળી;
 હાંહાંરે અંખા અકળ ગતી તમ ન્યાળી, વધામણું ૯
- હાંહાંરે અંખા શરણે તમારે હું આવું,
 હાંહાંરે તારા પારે શિશ નમાવું;
 હાંહાંરે કરી દરશન તુજ ગુણ ગાવું. વધામણું ૧૦
- હાંહાંરે ચૈદશે હવન રૂડો થાયે,
 હાંહાંરે શ્રીકૃણ ચુંદડી ધૂત હોમાયે;
 હાંહાંરે ચારવેદના ઉચ્ચાર થાયે. વધામણું ૧૧
- હાંહાંરે કુમકુમ અમાસે પૂજા થાયે,
 હાંહાંરે અંખામાની આશિષ લેવાયે;
 હાંહાંરે નાગર નૃત્ય શરૂ નિત્ય થાયે. વધામણું ૧૨
- હાંહાંરે સામી વાવ્ય કલોદર સારી,
 હાંહાંરે કૃપા દૃષ્ટીએ જો જો કૃપાળી;
 હાંહાંરે ધન્ય અન્ય અંગે બાળ મારી. વધામણું ૧૩

હાંહાંરે વરસુંદરીયા આવે ઉમંગ ધારી,
 હાંહાંરે લાવે પૂજા સામગ્રી સહ સારી;
 હાંહાંરે આઘ શક્તિ અકળ ગતી ન્યારી. વધામણું ૦ ૧૪
 હાંહાંરે પ્રહ્લાદપુર પેટલાદ કહાવે,
 હાંહાંરે ચંદ્રમણી સંઘવી સંઘ લાવે;
 હાંહાંરે તેતો અંખા તણે મન લાવે. વધામણું ૦ ૧૫
 હાંહાંરે સેવકો કરજોડીને કહે છે,
 હાંહાંરે અંખા તેમના હૃદયમાં રહે છે;
 હાંહાંરે ધ્યાન ધરે તેને સુખ દે છે. વધામણું ૦ ૧૬
 હાંહાંરે રતનલાલ બે કરજોડી કહે છે,
 હાંહાંરે માળને ચરણે શિશ ધરે છે;
 હાંહાંરે અંખા તેમનાં હુઝ હરે છે. વધામણું ૦ ૧૭
 હાંહાંરે નટપુર નડીયાદના વાસી,
 હાંહાંરે પુજન કરવાના છે અલિલાધી;
 હાંહાંરે રાજનગર નરો ઉલ્લસી. વધામણું ૦ ૧૮
 હાંહાંરે વડનગરા વડોદરાવાળા,
 હાંહાંરે પ્રેમી પ્રેમે લહે કરમાળા;
 હાંહાંરે શુભ ગાતા માળના રસાળા. વધામણું ૦ ૧૯
 હાંહાંરે ત્રણાવઢી ત્રિપુરાના ભક્તો,
 હાંહાંરે સાચવે શુભ આ'વા વખતો;
 હાંહાંરે દ્વારે આવે શ્રીનો જોવા તખ્તો. વધામણું ૦ ૨૦

હાંહારે સંવત ઓગણીસેં એકાશી સાલે,
 હાંહારે શ્રાવણ કૃષ્ણ અમાસના દીને;
 હાંહારે ગાય ગુણીઓ ઘોષ વહીને. વધામણું ૦ ૨૧

હાંહારે રૂડું વધામણું જે કોઈ ગાશે,
 હાંહારે તેનાં દેહનાં પ્રાશ્નિત જાશે;
 હાંહારે ગંગાશ કરની પુરજો આશે. વધામણું ૦ ૨૨

માતાજીના થાળ વખતે ગાવાની સ્તુતી.

પ્રાતઃકાળેરે કરૂણાવતી, મા તારૂં કન્યા સ્વરૂપ;
 તેજે ત્રિલોચન મોહિ રહ્યાં, મોહ્યા ભક્ષારે ભુપ,
 છેડે વળગ્યો છું માત સાંમને, મા તે મેલ્યો કેમ જાય.
 અંબા મેલ્યો કેમ જાય, આરાસુરની હો રાય;
 ગરૂવાગઢની હો રાય, મહા મતબાલી હો રાય,
 કર સાહિને કરૂણા કરો. ૧

મધ્યાનેરે મરછર ઘણો, મા મતબાલી હો રાય;
 ચોસઠ કુપા મઘ ભયાં, પાન કીજે મોરી માય,
 છેડે વળાં મા તે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં
 ગરૂવાં મા મતં કર સાહિને કરૂણા કરો. ૨

સાયંકાળેરે સુંદરી, મા તારૂં વૃદ્ધ સ્વરૂપ;
 ચોળી પહેરી ચંપાવતી, પહેર્યા દક્ષણી ચીર;

હિભા સરસ્વતી તીર, છેડે વળગ્યો છું માત સામને;
મા તે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં ગરૂવાં મા મતં
કર સાહિને કરૂણા કરો.

૩

મહિષાસુરને રે મારવા, ચટપટ ચાલ્યાં હો માય;
અવની ભારે ધ્રુજ રહી, શેશે સહ્યો નવ જાય;
છેડે વળં માતે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં
ગરૂવાં મા મતં કર સહિને કરૂણા કરો

૪

તાજી ધ્યાન સુરીનર ધરે, મુનીવર જપતા હો જાય;
તેને ધ્યાને આવો નહી, કાલા ઘેલાંની માત;
ખડેરાં બોખડાની માત, લૂલાં લંગડાની માત;
આંધળાં પાંગળાંની માત, છેડે વળગ્યો છું માત સાંમને
મા તે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં ગરૂવાં મા મતં
કર સાહિને કરૂણા કરો.

૫

જે ગાયેને જે સાંભળે, તેની અંબા પુરે આશ;
દાસ સિવાનંદ એમ ભણે, રાખો અરણુની પાસ;
આપો અવિચળ વાસ, છેડે વળગ્યો છું માત સાંમને
મા તે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં ગરૂવાં મા મતં
કર સાહિને કરૂણા કરો.

૬

(૬)

સ્તુતી.

- (મા) ધન ધન આરાસુરની રાણી, અંબા ચાર જુગમાં જાણી, ટેક.
 (મા) હોડણ પેહેરણ લીલા ચરણ, જંબા વેળા થાયરે મા (૨)
 પ્રાતઃકાળે દરશન દો ત્યારે, દીસો નાનાં આળરે. ધન. ૧
 (મા) સોના કેરૂં છત્ર ખિરાળે, દસે આંગળીએ વેહેડરે મા; (૨)
 મધ્યાને જ્યારે દરશન દો ત્યારે, દીસો છો આધેરરે. ધન. ૨
 (મા) સાયંકાળે થાય આરતી, વાગે મરદંગ ચંબરે મા, (૨)
 સાયંકાળે દરશણ દો ત્યારે, દીસો ધરડે અંગરે. ધન. ૩
 (મા) સેવા કરે બ્રાહ્મણ વાણીયાને, સહુકો સંગે જાવરે મા, (૨)
 કર વેડીને કરે વિનતિ, રોક અંબાઈદાસરે. ધન. ૪

સ્તુતી.

- મહંભાય (૨) દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. ટેક.
 સતયુગ દ્વાપર ત્રેતા કળજુગ, કળજુગ લેહ ન પાયા;
 દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. (૨) ૧
 બ્રહ્મા વેદ લણે તોરે આગે, શંકર ધ્યાન ધરાયા;
 દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી મહંભાયા (૨) ૨
 નારદ નૃત્ય કરે તોરે આગે, કાનડ બેન બજાયા;
 દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા (૨) ૩
 કર હૃદય સુહૃદરે મૈયા, વહ્નિ જસ ગુણ ગાયા;
 દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. (૨) ૪

ચાચર વધાવાની ગરબી.

ચાચર મોતીડે વધાવું'રે, અંબામાનો. ટેક,

ચાચર મોતીડે વધાવું.

કુમ કુમ કેસરે ચાચર પુખ્તું,

પુષ્પની વૃષ્ટિ કરાવું'રે. અંબા ૧

લાજ તણજે હુતો સ્વાંગ સજીને,

નાચુ ને મંગળ ગાવું'રે, અંબા ૨

હુષ્ટ હરીજન જે કોઈ બોલે,

તે મનમાં ન લાવું'રે, અંબા ૩

કંઈ દલસુખ દીન દામ વિનાનો,

દેવીનો દાસ કહેવરાવું'રે અંબા ૪

પંદર તિથિનો ગરબો.

(રઘુપતી રામ રૂદ્રેમાં રેજેરે-રાગ)

માણ પડવે તે પ્રીત વધારીરે, અંબા ઉપર જાણી હુ વારીરે;

તારી ગહન ગતી દીસે ન્યારી, પારે ક્યારે તેડસો મત બાલીરે,

આવું ચાચર ચોકે મા ચાલી. પારે ક્યારે ૧

માણ બીજે બળે મન માડું'રે, અંબા દરશન મુજને પ્યાડું'રે;

તાઈ ધ્યાન હૃદય નિત્ય ધરું, પારે ૦ આવું. પારે ૦ ૨

માણ ત્રિજે તે તનડું તલસેરે, ક્યારે મૈયા દર્શન સુખ મળસેરે;

પાપ પૂર્વ જનમનાં પ્રજળસે, પારે. આવું. પારે ૦ ૩

માણ ચોથે થઈ મને ચટકીરે, માડું તન મન રહે છે કટકીરે,

મારો જીવ નહીં છે ખટકી, પારે. આધુ. પારે૦ ૪
 માણ પાંચમે પાળો પ્રીતરે, તારૂં ધ્યાન ધરૂં એક ચીને રે;
 કરૂં વિનતી તને બીતે બીને. પારે. આધુ. પારે૦ ૫
 માણ છઠે છબીકી તું અંબારે, કરી કરણા કરો કર લંબારે,
 તંડો શ્રાવણ ચાચર રંબા. પારે. આધુ. પારે૦ ૬
 માણ સાતમે સ્નેહ વધારે, આવી પ્રીતે પુત્રું તુજ પારેરે;
 મને દાસ ગાળીને મા તારો. પારે. આધુ. પારે૦ ૭
 માણ આઠમે ઉલટ છે અંગેરે, કૃત્ય કરી શ્રાવણ કેરા સંધેરે;
 હાંસ હૈમામાં રમવાની રંજે. પારે. આધુ. પારે૦ ૮
 માણ નોમે તે નટપુર નગરીરે, ઠામ ઠામે વાતો રહી પ્રસરીરે;
 સંગ સાથે જવા બાંધી ગઢી, દરશન ક્યારે આપસો મતબાલીરે;
 આધુ. ચાચર ચોકે મા ચાલી. દરશન૦ ૯
 માણ દશમે દયાળી તું માતારે, રાજનગરે આવ્યા ગુણુ ગાતારે;
 થઈ તન મનમાં મુખ સાતા. દરશન આધુ. દરશન૦ ૧૦
 માણ એકાદશી દિન આજેરે, સેવા સામાન લીધો મા કાજેરે;
 અંબા ધોળા તે ઘઠમાં બીરાજે. દરશન. આધુ. દરશન૦ ૧૧
 માણ બારસે તું બળવંતી રે, સહ આવી મળ્યા તારા ખંતીરે;
 સંઘ ઉપડીયો ગુણવંતી. દરશન. આધુ. દરશન૦ ૧૨
 માણ તેગસે તાપ સમાવ્યો રે, સંઘ સળો બરેડીમાં આવ્યેરે,
 તેતો અંબા તણે મન લાવ્યો. દરશન. આધુ. દરશન૦ ૧૩
 મા તું ચૌદસે ગિરીએ ચઢાવેરે, પ્રી દરશન પુષ્પ વધાવેરે;
 ત્યાં તો હવન લલો કરે લાવે દરશન લીધાં માત તેં મતબાલીરે;

આબ્યો આચર ચોકે મા ચાલી. દરશન દીધાં ૧૪
 આવી અમાસ આનંદ પામે રે, પ્રેમે પુનઃ કરે દુઃખ વામેરે;
 નાગર નૃત્ય કરે તુંજ સામે, દરશન દીધાં. આબ્યો. દરશન ૧૫
 તીથી ગાય શીખેને સાંભળસે રે, તેને પાંચે પદારથ મલશેરે;
 ચંદ્ર કહે મન વાંચિછત ફલશે, દરશન દીધાં માત તેં મતઆલીરે;
 આબ્યો આચર ચોકે મા ચાલી. દરશન દીધાં ૧૬

ગરબો.

ધન અંબેમાત, વસિયા ડુંગર માંદારે જાગા જોઈને. ટેક.
 પ્રથમ ગણપતિનું દરશન કરીયે, માને કોલ લઈ આચર ફરીયે;
 માની પાવડીયે જઈ શીશ નમીયે. ધન ૧
 અંબા આરાસુરમાં બિરાજે છે, માને છત્ર સોનાનું સીર છાજે છે;
 સિંહાસન બેઠી બિરાજે છે. ધન ૨
 માને મુગટ જડાળ જોત જળકે છે, માને કાને કળાપુલ લળકે છે;
 વચે પાનુ લીલુ ચળકે છે. ધન ૩
 માને શિરપર કલગીને તોરા, માને તરસે થયું ઝૂકે જોરા;
 માજી પુરો મનોરથ મા મોટાં. ધન ૪
 માને ચોટલે ચોટી કુલતી, શોલે ટોટી બંદી જુમતી;
 સિકે જુમખે હોંકે જુમતી. ધન ૫
 માને નાકે વેસર હીરા ગાલે, માયે ટીલાં કીધાં કેસર આડે;
 માને ટીલડી તપે છે લેલાટે. ધન ૬

માને ગળે ઘરેણું ઘણું દીસે, માંહે ઉતરી માળા અરીસે;
હેવી દુનિયામાં દાતાર દીસે. ધન૦ ૭

માને બાંહે બાબુબંધ બજેડા, શોભે સારી કેડે કમર પટા;
હેવી આનંદી કરાવે આનંદ ઘટા. ધન૦ ૮

માની ચોળી અત્તરમાં બોળી, ચુવે અરગચે રંગે રોળી;
સાળુ કેસરીયા રંગે ચોળી. ધન૦ ૯

માણ લખો લેખ કરમે રૂડા, તારા મનસુખા છે અતી ઉંડા;
રાખો અખંડ એવાતન ચુડા. ધન૦ ૧૦

માણ પેહેરો કાંબીને કલ્લાં, માણ આપો પુત્ર ભરો પલ્લાં;
ભોળી ભવાંની કામ કરો ભલ્લાં. ધન૦ ૧૧

સોઘરાવો ચંદરવા સ્થંભા, માણ ભાવે ગૌરીમાં રંખા;
કેવડાવો ઉદો ઉદો અંગા. ધન૦ ૧૨

માયે દીપક જ્વેલે અજવાળી, પ્રથવીના પ્રાશ્વીત પરબાળી;
માયે નિત્ય નિત્ય કીધી દીવાળી. ધન૦ ૧૩

બધવો તોરણ બારણે, માણ કામ કરોછો કારણે;
હુંતો પલક પલક બાળે વારણે. ધન૦ ૧૪

ચાચર આવી પાડે તાળી, તારી અકળ ગત્ય ગખરવાળી;
હવે દશા નિશ્ચે વાળી. ધન૦ ૧૫

ચાચર આવી ગરબે રમીયે, તેતો અંખામાને મન ગમીયે;
અંખા દુર થકી દેખી નમીયે. ધન૦ ૧૬

માને આંગણે નોખત વાગે છે, તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે છે;
મંડપમાં ઘંટા વાગે છે. ધન૦ ૧૭

માણ દરશન ધાં નયણે નીરખુ, રહો પ્રેમ રૂદે હૈડે હરખુ;

મારે ખીજુ નથી કોઈ તમ સરખુ. ધન૦ ૧૮

માણ રાખો લાલાની લાલી, હેવી સાસેખ અંખા મતવાલી;

આણંદી અંખા અતિસે વાહલી. ધન૦ ૧૯

મોકલો મેહ આવે સહુને તુર, લરો વાળ્ય સરોવર નદિયે પુર;

ખરેખરા વશ્યા ગામ આરાસુર ધન૦ ૨૦

માણ અપાડ આસો મહા ચંપર, એ ચારે તારા નવરાતર,

મારે પસાયતાં વાવી ખેતર. ધન૦ ૨૧

તારા નામ થકી હું નથી અળગો, મને ચાચર રમ્યાનો ઘણે ગળકો;

માટે આવીને દામણે વળગ્યો. ધન૦ ૨૨

માણ નવરંગી નિશાન ફરકે, દેખી હુઝા દારિદ્ર જેઠ ધરકે;

તારે રંક રાય એ સહુ સરખે. ધન૦ ૨૩

તારી ધરમ ધન ધન વારી, હેવી સાહેબ અંખાણ મહારી;

માણ જીવ પરજા છે સહુ તારી. ધન૦ ૨૪

તારી વાતો દીઠી ઘણી ન્યારી, મુને લાગી મીઠડી બહુ સારી;

એવી ઉમીયાણ આણંદકારી. ધન૦ ૨૫

મા જીવું જશ ગાઈ પારે, આઘ આસરે રહું છું તારે;

અંખામા જર જજમાન મહારે. ધન૦ ૨૬

મા સાચી સદા સત્ય ખરદાળી, અકળ ગત્ય ગબરવાળી,

રાખો આદીત વચન પ્રીત્યે પાળી. ધન૦ ૨૭

(૧૫)

ગરબો.

- મા તારા સતના હુંગર ચઢવા, અતિ ઘણા દોહાલારે લોલ. ૧
પહેલે પગથીએ જુહું તજવું, એ કેમ કાવસેરે લોલ, ૨
બીજે પગથીએ વિવેક વિચાર, ધરીને ચાલવુંરે લોલ. ૩
ત્રીજે પગથીએ કુદ્દષ્ટિ દુર કરી, પગ મુકવોરે લોલ. ૪
ચોથે પગથીએ સંપથી ચાલી, સખ પામીયેરે લોલ. ૫
પાંચમે રાખી તુજ પર વિશ્વાસ, બિલસ્ત ન બોલવુંરે લોલ. ૬
છઠે છફેલપણું સો તજવું, તજી અભિમાનનેરે લોલ. ૭
સાતમે હોમ હવન ને ગરબા, કે ભાવથી ગાઇએરે લોલ. ૮
આઠમે પ્રભુજી સમાન, માનુ મા ઈશ્વરીરે લોલ, ૯
નવમે પરમારથે પુરી પ્રીત, ધરી એક ચિત્તથીરે લોલ. ૧૦
આઠ્યા એ રીતે રાખી ધર્મ, દુઃખ પડ્યાં દોહાલાંરે લોલ ૧૧
પુરણ ચઢ્યો હું તુજ પ્રતાપ, કહુ દરશન થયારે લોલ. ૧૨
લાગ્યો તુજ તેજને જ્યાં પાય, અમર કરી થાપીયેરે લોલ. ૧૩

પંચ તિથિ વખતે ગાવાનો ગરબો.

આઠ આસા પુરો મા અબિકા, ટેક.

સેવો સેવા અંબે આરાસુરી, માની ચાકરી ચોખ્ખી કરી;

માના દર્શનથી ચિંતા ટળી, આઠ આસા પુરો મા અબિકા. ૧

પ્રથમ ગણપતિ દર્શન કીજીએ, રીઢ સિદ્ધ માગીને લીજીએ;
 માને મહોલે હાથા દીજીએ, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૨
 માનું ચાચર અતિ રણિયામાયું, શોભા તે શી શી વર્ણવું;
 માને દુર થકી દેખી નમુ, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૩
 વાવ્યનાં તે નિરમળ નીર છે, ચાચર ખેચર વીર છે;
 ત્યાં ભેરવો રણુધિર છે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૪
 માનું માનસરોવર સાફ છે, ત્યાં અઝઝ્ય દર્શન જાવું છે;
 માના પારા મધે જઈ ગાવું છે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૫
 માના વાઘ ગૌધન સિંહ ચરે, એક દિનમાં તે રૂપ ત્રણ ધરે;
 દુઃખીયાનું દુઃખ સેહોળે હરે; આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૬
 માજી આરાસુર વાસો વસે, મા સિંહાસને બેઠી હસે;
 માજી સેવકની વહારે ધસે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૭
 સરસ્વતિમાં જઈને નાહિશું, દેહ શુદ્ધ નિર્મળ થાઈશું;
 બાવા કોટેશ્વરના ગુણ ગાઈશું, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૮
 વિશ્વંભરી વિશ્વેશ્વરી, માજી જાગતી જોતે ખરી;
 માથે વિમળને કણ્ણા કરી, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૯
 ચાચર ફરી ગરબે રમે, ગરબે રમે તે માને ગમે;
 માજી નાનો અંબાને નમે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૧૦

અબ્બ માતાની ગરબી.

- માન સરોવર તીરે માતા, અબ્બવડી કહીએરે મા; ૧
 તેનું દર્શન કીધે સહુકો, સુખીયાં ઘઈએરે મા.
 અંબાની જે વડી બેન તે, જઈ બેઠી વનમાંહરે મા; ૨
 અબ્બવ્ય માને વૈભવ ન ગમે, અતિ આનંદ મનમાંહરે મા.
 ચોસઠ ભોગણી ડાલા જમણી, બેઠી માની પાસરે મા; ૩
 આઘ શક્તિ છે અબ્બવડી તે, પુણ્ય ભેત્ય પ્રકાશરે મા.
 સઘળી દેવ્યા મા નિરલોભી, નહી કોની પરભાયરે મા; ૪
 જેને સેવે સંકટ નવ પામે, તેને સેવો નિત્યરે મા.
 તળાવના જળ ભરી તુંમડાં, તે વાડીનાં પુલરે મા; ૫
 કુમકુમ અક્ષત લેઈને પુજે, મહિમા અધીક અનુભવરે મા.
 કર્મ કછોટો કર આયુધ લઈ, બેઠી દૈત્ય હથેરે મા; ૬
 નયણે માને અમી ઝરેને, નિરખે ભક્ત ભણીરે મા.
 અબ્બવ્ય તબેથી માટી ચોળે, સઘળા રોગ હથેરે મા; ૭
 જનમ જનમનાં પ્રાશ્નિત બાયે, વાણી વેદ ભથેરે મા.
 વૈભવ નહિ પણ પારો પ્રત્યક્ષ, બાણે સુરીનર લોકરે મા; ૮
 એ બે બેનોમાં સેદ ગણે, કાંઈ તેનું જીવતર ફેકરે મા.
 અબ્બ માવડીના ગરબો જે ફેલે, ગાયે ભાવ ધરીરે મા; ૯
 સુખ સંપત પામે ઘણું, ભણે સાગર તરી બાયેરે મા. ૧૦
 સંવત સત્તર ચોરાસીના, ભાદરવા સુદ બીજરે મા;
 રવિવારે એ પારે દલપત, ગાયે મનની રીજરે મા. ૧૧

સાંભળતાં સુખ સાહ્યતા થાયે, જાયે તનના તાપરે મા;
મારી બુદ્ધિ પરમાણુ બોલુ, અંબાનો પરતાપરે મા. ૧૨

ગરબો.

પાતળીરે, પુતળીરે, પાણીકાની હાર,
સરોવરીયા પાળ, ઘરનાળે બેડાં ભર્યાંરે,
કોઈ સીચજોરે, સીચજોરે, વાડીમાંની વેલ (૨)
સીચજો વાડીમાંના કેવડારે.
કાંઈ કેવડીયારે, કેવડીયારે,
મારી અંબામાને ભેટ (૨) પાઘડીયે રક્ષા કરોરે,
કાંઈ પાઘડીયે રક્ષા કરોરે, નાનાં મોટાને ખંભા કરોરે. ૧
પાતળીરે, પુતળીરે, પાણીકાની હાર,
સરોવરીયા પાળ, ઘરનાળે બેડાં ભર્યાંરે,
કોઈ સીચજોરે, સીચજોરે, વાડીમાંની વેલ (૨)
સીચજો વાડીમાંના મોગરાંરે.
કાંઈ મોગરાંરે, મોગરાંરે,
મારી અંબામાને ભેટ (૨) ઘાટડીયે રક્ષા કરોરે,
કાંઈ ઘાટડીયે રક્ષા કરોરે, નાનાં મોટાને ખંભા કરોરે. ૨

કેશી કેર.

સીંગડુ વાગેરે તંમરીજી, જેનો શબ્દ ગયો આકાશ;
અંબા તારીરે પીપળીએ, બંધાવું ઝેરી ગાય. ૧

(૧૯)

ગાય ચરેને પાણી પીયે, મારી અંબા દુધડે ન્હાય;
 સવા મણનેરે ખીચરો, માંહી સવા ઘાણીનું તેલ. ૨
 રમજો જમજોરે માવડીયો, ખેલાવજો સારી રાત;
 સીંગડુ વાગેરે તંમરીયું, જેનો શબ્દ ગયો આકાશ. ૩
 અંબા તારીરે પીપળીએ, બંધાવું ગારી ગાય;
 ગાય ચરેને પાણી પીયે, મારી અંબા દુધડે ન્હાય ૪

માતાજીને કાગળ.

(રાગ-ધોળ.)

સુભસ્થાન આરામર સોદામણું, બ્યાં વસે અંબા મોરી માત.

કાગળ લખું કોડથી—

રાત્ર્ય રાજેશ્રી જાણું મંથરી, સકળ ગુણની તું છે માત. કાં ૧
 નને બ્રહ્મા સરખી મા પુજતા, વદે વેદ વિષે સાગી વાત. કાં ૨
 પાસે ગણપતિને સંભળાવજો, વહેરઈ સુણજો મોરી વાત. કાં ૩
 ત્ર્યંબકમાં બહુચરને કહેવરાવજો, પાવે મોકલો સંદેસો માત. કાં ૪
 કાદેશ્વરમાં સરસ્વતિને કહેજો, જીભીયાએ વસો મોરી માત. કાં ૫
 વગડામાં અન્નજીને સંભળાવજો, બટુક લૈરવને કહેજો મા વાત. કાં ૬
 ખોડીયાર માતને કાગળ બતાવજો, કાળ લૈરવ ટાળો મારો કાળ. કાં ૭
 મારી કરણી સદ્યં નવ જાણે, હુંતો અપરાધી તારો આ બાળ. કાં ૮
 સુખરૂપે ઘેર હું આવીયો, ફરી આવવાની આશા છે ત્યાં. કાં ૯
 કુશળતામાં માતા તારો બાળ છે, એવી રીતે રાખજો હમેશ કાં ૧૦

નવ જાણું વીધી કોઈ વાતમાં, છો માત ગરીબ નિવાજ. કાંઈ
 ગાંડુ થેલું લખું પણ નિલાવજો, નથી કવિ થયો મોરી માત. કાંઈ
 તારે આશરે પત્ર મા લખીયો, બાળક જાણીને લેજો માત. કાંઈ
 કાળીતંગ દાસ મૈયા તાયરો, રહે છે પ્રલ્લાદ પુરની માય. કાંઈ
 કમકમ અક્ષર રૂડા રંગે ભર્યાં, વારે ચઢે અંબા મોરી માય. કાંઈ
 મંગાશંકર દાસ મૈયા તાયરો, વહેલાં આત્રી કરો મને સાચ. કાંઈ

મરખી.

સાહ્ય કરો આરાસુરવાળી અંબિકા,
 મહેર કરો મતબાલી મુજ પર માય જો,
 કામી કોધી લખટ છું પણ તાહરો,
 વિપત્ત પડે ત્યારે બાનાની પત જાય જો. સાહ્ય ૧

સહજ થણામાં વિમળને કણ્ણા કરી,
 રંક હતો તેને કેવરાબો રાય જો;
 હસ્તિ થોડા ઝુલે વિમળ આંગણે,
 ભરીયા તેના ગ્રથ તણા ભંડાર જો. સાહ્ય ૨

જપ તપ સેવા સ્મરું કાંઈ કીધાં નથી,
 જાચક જનને દીધાં નથીરે કાંઈ દાન જો,
 દુરબળ થઈને દરબારે આવી ચઢ્યો,
 બુદ્ધિહીન છું મા આપો મુજને સાન જો. સાહ્ય ૩

પરદ્રોહી પરનિંદા મેંતો બહુ કરી,
પરનારી શું રમીયો રંગ અપાર જો;
પરધન હરવાને પ્રપંચ કર્યા ઘણા,
ભરીયા છે કાંઈ કુકર્મના કોઠાર જો. સાહ્ય ૦ ૪

હદવળી અલખેલી હાવાં શું જીવો,
દુઃખના ડુંગર વળીયા અપરંપાર જો;
કંઠ સમાણો કળીકાળે મુજને ગળ્યો,
બાંહ્ય ગ્રહીને કાઢો મુજને બહાર જો. સાહ્ય ૦ ૫

તું દાતા ભક્તા દેવી જાણું અમો,
ભગવતી ભાગવતે વેદ કરે વખાણુ જો;
નિજ હુકમ વિના પવને પત્ર હાલે નહિ,
શાસ્ત્ર પુરાણમાં વ્યાસે કર્યું પ્રમાણુ જો. સાહ્ય ૦ ૬

મારે એક ભરોસો તારા નામનો,
ઘટ ઘટ વ્યાપી શક્તિ ઠામો ઠામ જો;
ખિરદાળી છો માટે ખીરદ વિચારશો,
સમર્થો કરશો સેવક જનનાં કામ જો. સાહ્ય ૦ ૭

અવસર ચુકે અર્થ સરે નહિ માહરો,
વિલંબ કર્યા થકી વણસી જાસે કામ જો;
માની લેજો મોતી રંકની વિનતી,
જેવો તેવો ધરનો જાણી શુભામ જો. સાહ્ય ૦ ૮

સાતવારની સ્વારીનો ગરબો.

(ગરૂડે ચઢી આવલો ગીરધારી.) રાગ.

સિંહાસને શોભતાં મતબાલી, સહાય કરલો આરામુરવાલી.

સિંહાસને૦

હાંહાંરે રવિવારે અખંડ જોત્યો ઝગકે;

હાંહાંરે વાઘ સ્વારી કરી મુખ મળકે,

હાંહાંરે માના મુગટમાં હીરા ચળકે. સિંહાસને૦ ૧

હાંહાંરે સોમવારે નંદીએ સ્વારી;

હાંહાંરે ખેઠાં રૂદ્રાણી અતિ રૂપધારી,

હાંહાંરે માની કાંન્તિ દીસે બહુ સારી. સિંહાસને૦ ૨

હાંહાંરે મંગળવારે સિંહે કરી સ્વારી;

હાંહાંરે મહિષાસુર નાખ્યો છે મારી,

હાંહાંરે સુર સઉની અરજ ઉર ધારી. સિંહાસને૦ ૩

હાંહાંરે બુધવારે બહુ બળવંતી;

હાંહાંરે ખેઠાં હસ્તિએ મા ગુણવંતી,

હાંહાંરે ભક્ત લીડ લાગો ભગવંતી. સિંહાસને૦ ૪

હાંહાંરે ગુરુવારે ગરૂડે બિરાજે;

હાંહાંરે વૈષ્ણવી લક્ષ્મી ગોખમાં ગાજે,

હાંહાંરે સેવકોની વહારે વેલાં ધાજે. સિંહાસને૦ ૫

હાંહાંરે શુક્રવારે હંશે સ્વારી કરતાં;

હાંહાંરે નિજ ભક્તોને નવ નિધિ ભરતાં,

હાંહાંરે દુઃખ સકળ માણસે હરતાં. સિંહાસને૦ ૬

હાંહાંરે શનિવારે ઐરાવત સોહી;
 હાંહાંરે સરસ્વતિ મારે કીધી સ્વારી,
 હાંહાંરે જગત જનુની તારી બલીહારી. સિંહાસને૦ ૭
 હાંહાંરે સાતવારની સ્વારી જે ગાશે;
 હાંહાંરે તેના દેહના પ્રાશ્નિત બશે,
 હાંહાંરે મૈયા બાળક રાખે તારી આશ. સિંહાસને૦ ૮

ગરબો.

- કારતક માસેરે માત કાળકા, પાવા તે ગઢ પર ગિરાજતીરે. (૨)
 કૃષ્ણ સ્વરૂપે કાળીરે કહીએ, મધુરસી મોરલી બળવતી. (૨)
 માગશર માસેરે માત બહુચરા, નવખંડ જુગમાં તું ફરતી. (૨)
 દેશ દેસકા ગોખ બિછાયા, મોર છાપ મૈયા ધરતી. (૨)
 પોસેતો પારવતી કહીએ, શંકર પર જાય ધરતી. (૨)
 વૃષભ વાહની સદા કલ્યાણી, શિરપર ગંગા ગિરાજતી. (૨)
 માદા માસેરે મંમાયા કહીએ. માયા જુગમાં તું વ્યાપી. (૨)
 નવ દહાડા નવરાત્રી કહીએ, ઘેર ઘેર દેવી તું સ્થાપી. (૨)
 ફાગણ માસેરે ફગવા ખેલે ભરભર ઝોરી ગુલાલકા. (૨)
 ચુવા ચંદન અરગચા કહીએ, મટુકા ભરાવું લાલ કેસરકા. (૨)
 ચઈતર માસેરે માત ચંડીકા, ચામુંડા નામ ધરાવતી. (૨)
 ચંડ મુંડકા મારલીયો મા, ચોસઠ ખપર ભરાવતી. (૨)
 વહસાખ માસેરે માત સીંધવા, હાથલીયા મધુકા પ્યાલા. (૨)
 સપ્ત ઈર્ષતનકા મારલીયો મા, કીયા દેવકા રખવારા. (૨)

જેઠેતાં જુગદ્યા કહીએ, જય જનેતા જુગતકી.	(૨)
ગરીબ ગર્યા યાદ કરતે, વહારે ચડને ભક્તનકી,	(૨)
અસાડ માસેરે આઘ ધશ્વરી, આરાસુર પર મિરાજતી.	(૨)
દેશ દેસકા સંધજ આવે, સિરપર છત્ર ધરાવતી.	(૨)
આવળુ માસેરે માતા સીંધવાઈ, સલખન પુર આવી ખેડાં.	(૨)
ધન્ય ભાગ્ય ભક્તનકા કહીએ, બહુચર મા નજરે ન્યાળી.	(૨)
ભાદરવે મા માત કાળકા, ભક્તિ કરલ્યો દુર્લભસે.	(૨)
ખીરખાંડ ઓર ગરડ જલેખી, નવેદ કરલ્યો જુગતખં.	(૨)
આસો માસેરે આવી દસરા, આવ્યા જુગમાં હે તેરા.	(૨)
કાળી રાતકા સાધન કરલ્યો, દીવાળીકા દીન થોડા.	(૨)
પુરણ માસ પુરસોત્તમ કહીએ, સંત ઉદરસે હે ત્યાગી.	(૨)
સનમુખ હોકર વલ્લભ ખોસે, બહુચરમા નજરે તીરખી.	(૨)

ગરબી.

અલખેલીરે અંખે માત, જોવાને જઈએ;

ખરદાળીરે બહુચર માત, જોવાને જઈએ. ટેક.

જોવા જઈએ મા સુખીયાં થઈએ, આરાસુરમાં રહીયે રે;
 આપ આપણા મનની અવલેખા, અંખે આગળ કહીએ. જો ૦ ૧
 આરાસુરમાં અંખા મિરાજે, પાવાઘડ માહાકાળી રે;
 દક્ષિણમાં દેવી તુળબ લવાની, ચુવાળ બહુચરખાળી. જો. અ. ૨
 માને પારે હવન થાય ને, ખીર ચુંદડી હોમાય રે;
 પ્રાદ્યુ સઘળા વેદ લણે ત્યાં, માનુની મંગળ ગાય જો. અ. ૩

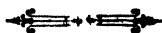
(૨૫)

આંધળાને આંખજ આપે, પાંગળાને પાપ રે;
નીરધનિયાને ધનજ આપે, આપે પદારથ ચાર. જો. અ. ૪
માને પારે જે કોઈ આવે, તેની પુરે આસ રે;
કર જોડી કહે બહુયો પાવઈ, હું છું તારો દાસ. જો. અ. ૫

ગરબી.

આવ્યાં સંકટ ટાળોરે, નીહાજો નીજદાસ લણેરે મા; આવ્યાં. ટેક.
સેવક જન સરણાગત આવ્યો મા, કૃપા દ્રષ્ટિ કરી ભાજો રે,
નીહાજો નીજદાસ લણેરે મા; આવ્યાં. ૧
કાળ તણા છે તમે કાળ કૃપાળી મા, જમને આવતાં ખાજો રે,
નીહાજો નીજદાસ લણેરે મા; આવ્યાં. ૨
ભવ સઘજો બચે ભક્તી કરતાં મા, એક દીનમાં સર્વે બાજોરે,
નીહાજો નીજદાસ લણેરે મા; આવ્યાં. ૩
કહે દલસુખ ખેલ કર જોડી મા, એક તમારો ઓશીઆજો રે,
નીહાજો નીજદાસ લણેરે મા; આવ્યાં. ૪

રામ ભેરવી.

ચાલો સ્નેહી અંબા દરશન જઈએ આજ. ટેક.
દરશન કરવા આજ જવું છે, સાથે સંઘજ ભારી;
આસમુરની વાટે, ઝટપટ પથે પહોંચે આજ. ચાલો

વાટ ઘાટ રમણિક અતિ ઝાડી, આગળ નદીએ સારી;
 નહાતાં ગુણુલા ગાતાં, ઘાટો ડુંગર ચડીએ આજ. ચાલો
 ચૌદશના દીન આજ અનુપમ, હવન ભલો ત્યાં થાએ;
 ચંદ કહે કરજેડી, અંખાના ગુણુ ગામ્ણએ આજ. ચાલો

ગરબી.

હો જીરે જીરે હું તો બચીહારી રે; જાવુંવારી.
 અંખા તારા નામને રે, જાવુંવારી. ટેક.
 મહિષાસુરનું રે, મા મરદન કીધુ મા;
 કીધી વાઘ તણી અસવારી રે...મા. જાવું અંખા
 ચંડ મુંડને, તેં રગદોર્યા મા;
 ધુમ્ર લોચનને સંહારી રે...મા. જાવું અંખા
 પહેલા તે કરમાં માને, પાનજ સોહીએ મા;
 બીજે ખડગ ચોધારી રે...મા. જાવું અંખા
 ત્રીજા તે કરમાં માને, ત્રીસુર સોહીએ મા;
 ચોથે ગંટા ધારી રે...મા. જાવું અંખા
 રક્તબીજનં, રણમા રે રોળ્યો મા;
 ધરી મહાકાળી રૂપે રે...મા. જાવું અંખા
 આરા તે મુરમાં, અંખા બીરાજે મા;
 ખાવે તે ગઢ માહાકાળી રે...મા. જાવું અંખા

(૨૭)

દક્ષિણમાં દેવી, તુળજા લવાની મા;

ચુવાળ બહુચર ખાળી રે...મા.

જાવું અંખાં

ચત્રભુજની, શોભા શી વર્ણવું મા;

લાડ લડાવ્યા ગીરધારી રે...મા.

જાવું અંખાં

લવાઈની બેઠકમાં ગાવાની ગરબી.

ગોખવાળી માને ગાઈએ રે મા, તારી મોજે પાળીએ. ટેક
આકાશે રે મા રમતી રે મા, પાતાળે તું તેવીરે;
ત્રણ ભુવનમાં તારૂં અજવાળું મા, (૨) જ્યાં જોઈએ ત્યાં તેવીરે. ગો.
ધુમ ધુમ નગારા માને નોખત વાગે, સરણાઈ વાગે સારી રે;
મધુરી મધુરી માને મૃદંગ વાગે, (૨) કરૂણા કરો કૃપાળી રેગે. ગો.
આરા તે સુરમાં અંખા બીરાજે, પાવે તે ગઢ મહાકાળી રે;
માન સરોવનતીરે મા બહુચર બીરાજે, (૨) કુકડની અસવારી રે. ગો.
બ્રહ્મારે આવે માનો પાઠ ભણેમા, નારદજી ગુણ ગાએ રે;
શંકર આવે ડાક ડમરૂ બળવે મા, (૨) અંખાને દરબારે રે, ગો.
સુખા આવે માને સલામ કરે છે, નોધારાના બેલીરે;
બેઠ કર જોડી ભટ વલ્લવ વીનવે, (૨) આશા પુરો અમારી રે. ગો.

ગરબી.

પાવાની પાદશાહીરે પીપળવાળી મા, પાવાની પાદશાહી. ટેક.
પાવેતે ધડથી માજી ઉતર્યા રે, આવતે કીધો પીપર વાસરે મા પીપળ

પાપર માની શોભતી રે, સોના તણે શણુગાર રે મા. પીપ૦
 દેગ પરદેશથી માની જાત્રાએ આવે, મોજ કરે છે માની વાટે રે મા. પીપ૦
 સાતમે માનો સંઘજ આવે, આડમ ખેલે સારી રાતરે મા. પીપ૦
 મધ દરીઆમાં માણ વાસ તમારે, જુડતાં તારે ઝાઝરે મા. પીપ૦
 ફર જોડી માને કુખર વીનવે, રાખે ચરણની પાસરે મા. પીપ૦

મરળી.

નારાયણી નમીએ આજ નેહથી.
 ચાચર રમીએ આજ નેહથી.
 શ્રીમન ગમીએ આજ નેહથી;
 વૈશ્ણવી વીનતિ કરીએ આજ;
 મન વાંચિછત વર વરીએ—નારાયણી૦
 જય જય શબ્દ ઉચરીએ આજ;
 ધ્યાન હૃદયમાં ધરીએ—નારાયણી૦
 ત્રિસુળાધાર સિંહસવાર; વિશ્વ સકળને તુજ આધાર,
 તુજ આધાર, તુજ આધાર,
 સ્તવન કરે છે વારંવાર આજ વિશ્વ ત્રિપુરાર-ના૦
 ઝગમગ ઝળકે જ્યોત અપાર;
 અંજાને દરબાર નારાયણી.
 અકળ અકામ, અવીચળ ધામ;
 શ્રી જગજનુની જાણી નામ, જાણી નામ જાણી નામ,
 અભય અચળ પદ રજ નિશકામ,

(૨૬)

વ્યાપિક અંતર યામ—નારાયણી૦
 રવેતાચળ શુભ સુખ વિશરામ;
 જન મન પૂરણ કામ—નારાયણી૦
 છે સુખ કંદ, જય જગદંભ
 સુખ સંતતિ સંપતિ—નીદાતા
 નિત્યાનંદ—નિત્યાનંદ
 ગુણનિધિ ગરબે ગાતાં છંદ
 ઉર ઉપજે આનંદ—નારાયણી૦
 ચરણ કમળ પદ રજ મકરંદ;
 ચિતવે ચિતમાં ચંદ—નારાયણી૦

ગરબી.

જય જય પરમ કૃપાળી રે; દેવી અંબા દયાળી;
 રવેતાચળ ગઢવાળી રે, દેવી અંબા દયાળી; ટેક.
 શાર્ણંગત અભયાવર દાતા, મંમાયા મતબાલીરે દેવી૦ ૧
 સાલંકૃત સિંહાશન શોભે, મુદિત થયુ મન ન્યાળી રે. દેવી૦ ૨
 શ્રાવણ સંઘે તમારે મા પારે, રંગે રમે રંગ તાળીરે દેવી૦ ૩
 હળીમળી લળી ગુણ તુજ ગાયે; હર્ષ કોડ દીવાળી રે. દેવી૦ ૪
 મહેર કરી હરસન સુખ આપો, ચંદ ચહે બળદારી રે. દેવી૦ ૫

(૩૦)

પ્રભાત.

જાગોને અલખેલી અંબા, દેવી હુંગર વાળી રે; ટેક.
પ્રાતસકાળે માથે પેહેરી પાવડી, કનક કળસ કર ઝારી રે;
અમર વેલનો કટકો લઇને, આવ્યા છે લટકાળી રે. જાગો ૧
ચાલીને ચાચરમાં આવ્યાં, ખેડાં બાજઠ ઢાળીરે;
મુખડાં પખાળી માથે સુખડાં કીધાં, હુઃખડાં નાખ્યાં

કાપીરે. જાગો. ૨

ચાંલો ચળકે હીરા ઝળકે, નાકે વેસર વાળી રે;
ઝાળ ઝળુકે માને ઝુંમણા લેકે, આંખલડી મેહ સારીરે. જાગો. ૩
આવીને આંગણીયે રહો ઉભા, દેવી દીનદયાળી રે;
અરૂણ ઉદે થયો આગના આપી, અવની બધ

અજવાળો રે. જાગો. ૪

કર કંકણ ચુડી કડી મેખલા, ટીલડી શોભે સારી રે;
દાસ કીશોર કહે હરખી નિરખી, સાદ્ય કરો સંભારી રે. જાગો. ૫

ગરખી.

કેહેવા દો મને કંસરાયને કાહાના. એ રાહ.

દેવીરે દાતા અલખેલી અંબા, તેડેને ચાચર ચોકે મા રંબા.
દેવી૦ ટેક.

શોભારે તારી શીશી હું ગાવું, નિરખી છળી મા વારીબડ;
પ્રીતેરે મેનામૃત રસને પાજી. દેવી૦ ૧

ત્હારા ઉપર જોર જીલમ દાંવો, માયાળી મૈયા મનમાં ના લાવો.
 ગાંડુરે ઘેલુ બોલું તો નિભાવો. દેવી૦ ૨
 શ્રાવણ માસે મનડું તલસાવો, લેવા ત્હારા દરશનનો દહાવો;
 ચાત્રર આવી ગરબો મારે ગાવો. દેવી૦ ૩
 આશા તારી રાખું મા બિરદાળો, જપુ જાપ જગદંબા બાળી;
 ચંદન તમે દેશો નહી ટાળી. દેવી૦ ૪

ગરબી.

સામું જુઓ ન્યાળી, અંબા મુજ સામું જુઓ ન્યાળી. ટેક૦
 સેવક જાણી પાતા કેરો, સાહાય કરો બાળી. અંબા૦ ૧
 કોણ આગળ જઈ દીલની વાતો, દહીએ તમ ટાળો. અંબા૦ ૨
 સાંકળેશ્વર તમ સરણે આવ્યો, યોને સંભાળી. અંબા૦ ૩

ગરબી.

માન્યું મા નિરબી, માડું મન માન્યું મા નિરબી. ટેક૦
 કફળા કટાક્ષ કમળદળ લોચન, અમૃત રજું વરસી. માડું૦ ૧
 પ્રેમે બંધાયો તે ન થાઉં અળગો, રજું હૃદય હરબી. માડું૦ ૨
 કહે સાંકળેશ્વર જીગમાં દાતા, નહી અંબા સરબી. માડું૦ ૩

(૩૨)

ગરબી.

સનખલ પુરી સમરૂં રે, કોંકર પર કરણા કરો. ટેક.
મેથા મુજ ઘેર આવો રે, માજી મહેર કરીઃ
પાવડીઓને પુજું રે, પ્રાણ થકી પ્રીત કરી.
મુઘાદિક નીરમળ રે, પાહુકાને રે પુજુંઃ
પીળી પામરી લઈને રે; પ્રીતે કરી પાવ લોહ.
કેશર કુંમ કુંમની રે, કોરે પુંજ કરૂં;
ગંધાક્ષત પુષ્પ રે, અબીલ ગુલાલ અંગે.
ગુલાબ કેવડીઓ રે, અત્તર છાંટુ ઉમંગે;
ધુપ દિપ નેવેદ રે, યથા શક્તિએ કીજે.
કપુરની આરતી રે, ઉતારી બીદલ લીજેઃ
હુંતો નીચા નમીને રે, દાંડવૃત કોરે કરૂં.
પાવડીઓને લઈને રે, મુસ્તક મારે ધરૂં;
પુરૂષનું પીયર છો રે, બહુચર મા બળધાળી
સેવક શીર છાજે રે, મારી મા મતબાળીઃ
આઘ શક્તિ છો આપરે, પરમેશ્વરી પોતે છોઃ
વેદ પુરાણમાં છો રે, દીસો જાગતી જોત્યે છો.
દલસુખ એમ કહે છે રે, સુણો અરજ અમારી;
હવે હું ક્યાં જાવુંરે, લાજ રાખો અમારી.

ગરબી. રાગ સોહીણી.

છબિલી મૈયા સનખલ પુરની હો રાય,
 અરજ એક સાંભળો મોરી માય. ટેક.
 માણરે તારૂ બગધાળી છે નામ,
 સેવક સીર છાજતાં મોરી માય. છબીલી.
 માણરે કીધાં લક્ષ્મ તણાં બહુ કામ,
 ગોખે બેઠી ગાજતાં મોરી માય. છબીલી.
 માણરે કીરપા કરેને મહારાજ ધીરાજ,
 આશો માસે આવીશું મોરી માય. છબીલી.
 માણરે પુંજ કરવા સાંમગ્રી સાથ,
 છાજ ભરી લાવીશું મોરી માય. છબીલી.
 માણરે કળી કાળનું પાપ સમુળ,
 કૃપા કરી કાપીએ મોરી માય. છબીલી.
 માણરે મારે દીવસ દીવાળીનો આજ,
 આનંદ છે અંગમાં મોરી માય. છબીલી.
 માણરે કાપી કુબુદ્ધિ સુબુદ્ધિ આપો.
 દાસ ત્રીલોવંનને મોરી માય. છબીલી.

થાળ.

કનક કળશ ગંગાજળ ભરી, મારી અંખાજ આગળ થાળજ ધરી મા.
 આરોગ્ય અંખાજ મોરી માય, જેમ જન તારા સુખીયા થાય મા.
 દ્રાક્ષ ચારોળી બદામ અખરોડ, પસ્તાં લીંચુને ફરસાં ભોર મા.
 સિંગોડા સાકર શેલડી, ખડચુયાં આંખા કાકડી મા.

મગના લાડુને લેખર સાર, પેંડા બારીને દુધપાક મા.
 ખારાં તીખાને તમતમા, આદુ લિંબુને માંહી કરમદ ધણા મા.
 શ્રીફળ આઈજી લેંગેરે ભોગ, અનેક અનેકના સવ સંગેભ મા.
 ખીર ખાંડ, ધૂત પોળી સાર, આરોગો અંખાજી કંસાર મા.
 લેંચી લાપસીને ચુરમા, વડાં વેઢમીને સાકળ ધણાં મા.
 દાળ સાક ઘત પુરણુ કરી, આરોગો અંખાજી મન ધરી મા.
 કેસર કર્મજી લય્યાં ભરપુર, જીરાં રસ માજી જમીએ કુર મા.
 દુધ કડયાં લેઈ આગળ ધર્યાં, ધુટં ભરીને માયે આચમન કયાં મા.
 આરોગીને ઉઠ્યાં મોરી માય, જીઠ રહ્યાં તે જન માગી માગી ખાય મા.
 સિંહાસન ઉપર સુંદરી, બેઠા માત સકળ પરવરી મા.
 બહેકે બરાસે બીડી કરી, આનંદે અંખા માય મુખમાં ધરી મા.
 એક એક આગળ ઢોળેરે વાય, એના આગળ નૃત્ય થાય મા.
 વાગે પંચ શબ્દ નિશાન, ભરે ભુંગળ વાગે પરિમાણ મા.
 મુકળ મનોરથ પુરે મોરી માય બેઠે કરગંડીને વલ્લભ ગાય મા.

આરતી.

જે આદ્ય શક્તિ મા, જે આદ્ય શક્તિ, અખંડ પ્રહ્લાંડ નિપાવ્યા; (૨)
 પડવે પડે થયા. જયો જયો મા જીગદંબે. ૧
 દ્વિતિયા બે સ્વરૂપ, શિવ શક્તિ જાણુ....મા; (૨)
 પ્રહ્લા જાણુપતિ ગાયે, (૨) હર ગાયે હરી મા. જયો ૦ ૨
 તૃતિયા ત્રણ સ્વરૂપ, ત્રિભુવનમાં બેઠા...મા; (૨)
 ત્રિપુર થકી તરવેણી (૨) તું તરવેણી મા. જયો ૦ ૩

- ચોથે ચતુરા મહા લક્ષ્મીજી, સચરાચર વાપ્યા....મા; (૨)
 ચાર ભુજ ચો દીસા, (૨) પ્રગટયાં દક્ષિણ મા. જયો ૪
 પંચમી પંચ ઋષિ, પંચમ ગુણ પદમા....મા; (૨)
 પંચ સહસ્ર ત્યાં સોહીએ, (૨) પંચે તત્ત્વે મા. જયો ૫
 ષષ્ઠી તું નારાયણી, મહિષાસુર માર્યો....મા; (૨)
 નર નારીને રૂપે, (૨) વ્યાપ્યાં સધળે મા. જયો ૬
 સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, સાવીત્રી સંધ્યા....મા; (૨)
 ગૌ ગંગા ગાયત્રી, (૨) ગવરી ગીતા મા. જયો ૭
 અષ્ટમી અષ્ટ ભુજ, નંદા આનંદા....મા; (૨)
 સુરીનર મુનીવર જનમ્યા, (૨) દેવ દૈત્યો મા. જયો ૮
 નવમી નવ કુળ નાગ, સેવે નવ દુરગા....મા; (૨)
 નવરાત્રીનાં પુજન, શિવરાત્રીના અરચન,
 ક્રીધાં છે પ્રદા. જયો ૯
 દસમી દસ અવતાર, જય વિજયા દસમી....મા; (૨)
 રામે રામ રમાડયાં, (૨) રાવણ રાજ્યો મા. જયો ૧૦
 એકાદશી અગીયારસ, કાત્યાયની કામા...મા; (૨)
 કામ દુર્ગા કાળીકા, (૨) શામા ને રામા. જયો ૧૧
 બારસે બાળા રૂપ, બહુચરી અંબા....મા; (૨)
 બદુક ભૈરવ સોહીએ, કાળ ભૈરવ સોહીએ,
 તારાં છે એ મા. જયો ૧૨
 તેરસે તુળબ રૂપ, તું તારી માતા...મા; (૨)
 પ્રદ્યા વિષ્ણુ સદા શિવ, (૨) શુભ તારા ગાતા. જયો ૧૩

ચૌદસે ચૌદે રૂપ, ચંડી ચામુંડા....મા; (૨)

ભાવ ભક્તિ કાંઈ આપે, પોતાનો કરી સ્થાપે,
સિંહ વાહનની માતા.

જયેા ૧૪

પુનમે કુંભ ભર્યો, સાંભળજો કરુણા...મા; (૨)

૧૧૨૦૬ મુનિએ વખાણ્યો, વસિષ્ઠ દેવે વખાણ્યો,
ગાંધી શુભ કવિતા.

જયેા ૧૫

સંવત સત્તાવન, સૌ તિથિ ગાયે...મા; (૨)

સંવત સોળે પ્રગટયાં, (૨) રેવાની તીરે.

જયેા ૧૬

વંખાવટી નગરી આઘ રૂપાવટી નગરીમાં, સ્વંભાવી નગરી;

સોળ સહસ્ર ત્યાં સોહીએ, (૨) ક્ષમા કરો ગવરી.

જયેા ૧૭

શિવ શક્તિની આરતી જે કોઈ ગાસે મા, જે ભાવે ગાસે;

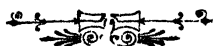
ભણે શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપતિ થાશે.

જયેા ૧૮

મોતીએ વધાવી માત, આરતી હું ગાવું...મા; (૨)

હરનીશ આરતી કરતા, (૨) મનમાં હરખાવું.

જયેા ૧૯

આરતી.

જય સુખ કર મુનિ, શિવ જય સુખ કર મુનિ;

ગણપતિ શિવ હરો ભાસ્કર, (૨) અંબા મા સુખ કરતી.

જયદેવ મહાદેવ ૧

જય હરી હરા શિવ, જય હરી હરા; (૨)

ગંગાધર ગીરજાધર, (૨) ઈશ્વર ઔમકારા.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૨

નંદી વાહન ખગ વાહન, શિવ ચક્ર ત્રિસુલધારી; (૨)

ત્રિપુરારી મોરારિ, (૨) કર કમલાધારી.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૩

વાઘાંબર પીતાંબર, શિવ સ્થામે પહેર્યો; (૨)

કમળ નયન કેસવને, (૨) શિવને ત્રિનયનાં.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૪

મોહન ને મહાદેવ, જો સુદીર ગાશો; (૨)

હરીહરના ગુણ ગાતાં, (૨) હરી ચરણે જાશો.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૫

એ જે એક સ્વરૂપ, અંતર નવ ગણ્યો; (૨)

ભોળા ભુધરને ભજતાં, (૨) ભવસાગર તરણો.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૬

લક્ષ્મીવર ઉમીયાવર, શંકર સામળીયા; (૨)

હરીહર નટવર સ્વામી, (૨) એકાંતે મળીયા.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૭

વૈકુંઠે વસે વિશ્વંભર, શિવજી કૈલાસે; (૨)

હરી કાળા હરગોળા, (૨) એ જે અવિનાસી.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૮

મણી ભુપત્ય મહાદેવ, ગંગા શિવ સ્થામે; (૨)

રામે રૂદ્રીયે રાખ્યા, (૨) ઉમીયા અર્ધાંગે.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૯

મણી મુક્તા મોહનને, શિવને રૂંઢમાળા; (૨)

કૌસ્તુભ મણી કેશવને, (૨) શિવને હળાહળ.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૧૦

હરીહરાની આરતી, જે કોઈ ગાશે; (૨)

ભણે શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપત્તિ થાશે,

જયદેવ મહાદેવ૦ ૧૧

અંખા અષ્ટક.

પ્રથમ સરસ્વતિ માતને પાયે લાગું,
વળીને વળી હું રસીક વાણી માગું;
ભવો ભવ ભવાની કઈં સ્તુતિ તારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.

૧

આર્ષતું સકળ વિશ્વની સુગ માયા,
હરિહર વિરંચી ત્રિશુભાત્મ ભયા;
સ્વયે સર્વ સંસાર તેં સુખકારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.

૨

તારી કિર્તિ કહેવા મને આશ પુરી
આછ દાસ થાપો તે વાણી મધુરી;
વહનમાં વસો પ્રદ્ધ કન્યા કુમારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૩

મારે માતૃતું તાતૃતું બ્રાત ભગની,
સહોદર પરિવાર તું મુજ વગની;
તારે સર્જુ છું હું ત્રિમુળ ધારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૪

નથી ભણ્યો ધર્મ ખટ કર્મ સેવા,
નથી ભણ્યો જપતપ દાન દેવા;
તારા નામનો છે ભરસોજ ભારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૫

નથી ભણ્યો જ્ઞાનની વાત સાચી,
રહ્યો તે થકી મોહ માયાને રાચી;
કરો જ્ઞાનવંતો કુબુદ્ધિ નિવારી,
કૃપા રૂપ જગદંબા આનંદકારી. ૬

નથી ભણ્યો વેદ કે મંત્ર વિદ્યા,
સકળ શસ્ત્રાનું સારતું સર્વે સિધા;
મને ભક્ત બાણી મેલો ભવતારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૭

મહામંદ મતિ હીન છું હું ભવાની;
તમારી કરી વાત સર્વે થવાની;
કેને જઈ ભળું તું વિના માત મારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૮

પડી પીંડને પેટની પીડ મોટી,
તેણે જ્ઞાનની વાત કીધી છે ખોટી;
મારાં દુઃખ દારિદ્ર નાંખેા વિદારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૯

હું તો દીન દુર્બળ થઈ શર્ણુ આળ્યો,
ભવાની વળી ભક્ત તારો કહેવાયો;
તેની લાજ છે તુને સારી નડારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૦

સેવક તારાની વિનંતી મન આણી,
મને દાસના દાસનો દાસ જાણી;
ધરી દષ્ટિ મીઠી મને રાખ ઠારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૧

ભણે સાંભળે વિનંતી ભાવ આણી,
તેને દાસ થાપે અંબા દીન જાણી;
મહા પાપના તાપથી લે ઉગારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૨

અજબ જમાનો.

રાગ ગઝલનો.

આ જમાનો અંધ કેવો, કોને તે દરકા- છે.
સ્વાર્થના સૌ સાથ માંહી, કોને તે દરકા- છે.
છુટે ન એક પાઇ બાપુ, ધર્મની ભીક્ષા માંહી.
બાદશાહી બીડ થાયે, શોખના ખચો માંહી.
વ્યર્થ ખર્ચો થાય છે, ને ચોર છુટી જાય છે.
આગ લાગે તો પછી, તો જીવડો મુઝાય છે.
તે સમે કો આંખ ચોળી, હે પ્રભુ હું શું કરું.
સમય આવે ત્રીર પદે, ત્યારે પ્રભુ હું શું કરું.
માટે વીરલા જાગજો, ને ચેતજો સહુ સેજથી.
ભુખે ભીક્ષુક છે બીચારા, ન ડરે તે કાજથી.
નાટક સીનેમા સ્થાનમાં, રીઝવડ ટીકીટો લેવાય છે.
ત્રીજર અને જીનતાનમાં, પૈસા તમારા જાય છે.
ધર્મની જ્યાં વાત થાતી, તો પછી ચેષ્ટા કરે.
મયાદા લોપે માનવી, એ જ્ઞાન સમ ઉદર ભરે.
જય જય હે પરમ કૃપાળું, નમીને પાયે લાગું છું.
રક્ષણ કરે ને હે કૃપાળી, અંબાને પાયે લાગું છું.

બહાર ખબર.

આ જગદંબા ગરબાવળી દરશાલે માતાજીના સઘમાં
જનાર દેવીના ભાવિક ભક્તોને અમુલ્ય ભેટ તરીકે મફત
આપવામાં આવશે તો બહાર ગામના સદ્ગૃહસ્થોએ
પોતાના ચોકસ સરનામાથી અડધા આનાની ટીકીટ બીડી
નીચેના સરનામાથી મંગાવી લેવા મહેરબાની કરવી.

સરનામું.

શા. રતનલાલ મોતીલાલ

ધોળી કામ—પેટલાદ.

સાન્તિવિજય પ્રીટીય પ્રેસમાં ઉચિતલાલ કેશવલાલ
અને માણિકલાલ માધવજીએ છાપ્યું.
દીકવા ચોકી—અમદાવાદ.
